

1897-04-09

AFSENDER

Theodor Philipsen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 107 nr. 38

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

København 9^d April 1894

Kjære Loakim

Tak for brevet. Nei mig er
det ikke der har været saa
heldig at løbe med en ny
flut, min har i sin ungdom
været brun, nu er Lourens
ubestemt milt, saa der kan
jeg distoværre ikke faae
ordentlig. Folket er at
seid af. La du har ret
jeg er ogsaa ikke langt fra
det Punkt, hvor jeg melder
mig fortrydelse, hvis vi
ikke, efter de nærmere
Oplysninger oppever Byg-
planerne, saa tror jeg at jeg
tager afsked, ikke, jaar eller
saalange vi blive i vor
gamle Flut, men en ny
Bygning gaar jeg temmelig
askert ikke med til

Noget saa endeløst som
Pui Carl Nielsens Plan
kan man kun undfange
naar man er aldeles ubjendt
med Lø og Havneforhold, gæde
om man faaer det gjenstjælt
Prospekt, saa er det kun
en Fælde for at komme til
at sælge et gammelt daarløst
Skeibeskib, som er vordt løst,
til en høj Pris, og naar det saa
skal forandres, og Skeibstømmeret
skulde have faldt, saa blive vi
plaaede paa Landjorden, saa
kan du tro at Mænds fortælle
man ganske anderledes at
klæde Folk af, du kan tro
at har en Ladguar, og iorgelig
Erfaring. De Folks som man
maa henvende sig, til give
et saa højt Løn, og et
omtrunket Løn, saa laad dem mulig
Overdø, for at faa os til at gaa

i. Forst, alt hvad der høres til
den anseer det for en Rist
at skaffe sig saa stor Fortjeneste
som mulig, hvor man træder
der er Capital at tage af, saa
det gaaer sig aldrig med det. Og
saa selv Ideen, der er sig selv
er saa latterlig, at den som
synes maae vække de fleste
alvorlige Folks Miskunst, faa
sig en saadan Ark, hvorledes
der vilde tage sig ind mellem
Fiskerikvaer, Kulprammer
og i Kvarterer af Byen, hvor
Trafikken med Gæder, Kreturer
til Tiden er saa stor, at man
skulde kunne komme paa, hvor
meget Publikum troer du
man kunde gøre Begynder
paa, naar de først havde
været henne og mødt sig over
det nye og latterlige i Ideen.
Men lad dem mere sig som

do ville j kan for ud sagt
det bliver et stort Brydning
en uendelig Kval, til ingen Nytte.
Trækkes j mig ud, som sagt
ikke for end vi forlade vor
Bygning, saa gaar j tilbage
til Kleis. Rart var det at
vi paa sidste Møde fik
et Resultat om vor Udatle-
ias, thi vi havde nær glemt
den vigtigste Aarsag, hvorfor
vi existerer. Lev nu vel
mim Ven, Du skal vel
snart afsted til Stockholm,
god Fornøjelse, hils din
Hustru og alle vore
fra din hengivne Ven

Th. Philipsen